

Jordfond. Det samme gælder nu, naar Køberen eller Sælgeren er en *Kommune*.

2°. Endvidere er ifølge et nyttilføjet Litra 7 under § 3, Stk. 1, Tilladelse fremtidig uforuden, saafremt Køberen er en *Boligforening*, et *Boligselskab*, en selvejende *Byggevirksomhed* eller en *filantropisk Virksomhed*, hvis Vedtægter er godkendt i Henhold til Lovgivningen om Byggeri med offentlig Støtte, eller som har faaet Tilsagn om Statslaan eller Statstilskud i Henhold til nævnte Lovgivning til Opførelse af Bebyggelse paa Ejendommen.

Begge disse Tilføjelser blev indsat i Folketinget, hvor man ligeledes begrænsede Lovens Gyldighedstid, saa at den kun skal gælde til Udgangen af 1946 i Stedet for som oprindeligt foreslaaet til 30. Juni 1947.

3°. I § 4 bestemmes, at frivillig Aftale om Overdragelse af fast Ejendom er ugyldig, saafremt den ikke er indgaaet med den, som ifølge tinglyst Skøde er Ejer af Ejendommen, dog med Mulighed for Dispensation. Denne Bestemmelse finder fremtidig ikke Anvendelse paa *Overdragelser, der sker i Henhold til Lovgivningen om Foranstaltninger til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling mellem Landejendomme*.

Yderligere bemyndiger Loven Indenrigsministeren til at lade Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 optrykke med de Ændringer, der er en Følge af de senere vedtagne Forlængelseslove.

Ved Fremsættelsen udtalte *Indenrigsministeren*: »Ved Lov af 30. Marts 1946 blev Gælds begrænsningsloven forlænget til 30. Juni 1947. En tilsvarende Forlængelse bør man efter min Mening give Loven angaaende Erhvervelse af fast Ejendom. Der er en nær Forbindelse mellem de to Love, der begge søger at formindske de ekstraordinære økonomiske Forholds Virkninger paa Prisniveauet for faste Ejendomme. Ligesom man under Hensyntagen til den stadigt herskende Pengerigelighed fandt det nødvendigt at lade Gælds begrænsningsloven løbe videre endnu en Tid, bør man foreløbig opretholde den i Ejendomsloven omhandlede Kontrol med Omsætningen af faste Ejendomme.

Det er vanskeligt i Tal at illustrere *Lovens Virkninger*. Saa meget kan dog siges, at Loven utvivlsomt har betydet en Bremse paa Omsætningen af Ejendomme, og at den ogsaa i nogen Grad har holdt Salgspriserne nede, for saa vidt angaar de af Loven omfattede Handeler. I øvrigt maa Loven ogsaa